

[Socialministeren.]

paa den anden Side at tage Hensyn til, at disse Bestemmelser under Kriser og navnlig under langvarige Arbejdsløshedskriser virker urimelig haardt. Dertil sigter jo netop Forslagets §§ 3 og 5. Men selv disse mindre vidtgaaende Forslag, som var tilrettelagt af mig netop med Henblik paa, at det maatte man dog antage, at Oppositionen, Konservative og Venstre samt ogsaa Kommunerne, vilde tilslutte sig, ja, dette Forslag synes jo i hvert Fald ikke at kunne gennemføres. Og hvad kan det saa nytte at drøfte et Forslag, der gaar langt videre?

Gennemførelsen af dette kommunistiske Forslag, hvorefter Statskassen refunderer Arbejdsløshedskasserne Udgifterne til den forøgede Understøttelse, vilde i øvrigt, saa vidt jeg kan se, medføre en Merudgift af ca. 15—16 Mill. Kr. Men naar jeg ikke i Øjeblikket er i Stand til at gennemføre et Forslag til 6 Millioner, saa ved jeg ikke, hvordan jeg skulde kunne gennemføre et til 15—16.

Det andet Forslag, for hvilket det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen talte som Ordfører, vedrører Vinterhjælp til arbejdsløse. Det sidste Arbejdsløshedstal er 135 000. Jeg tror, at man herefter kan regne med, at Arbejdsløsheden her i Landet er ca. 150 000. Jeg er nemlig paa dette Punkt enig med Kommunerne og uenig med Venstre og de Konservative, i hvert Fald med disses Presse, og med Industriraadet og Arbejdsgiverforeningen, naar disse synes tilbøjelige til at mene, at de officielle Arbejdsløshedstal er for højt angivet. Jeg tror, at der, naar man ser det ud fra den Betragtning, hvorpaa dette Forslag er bygget, er saa mange, som paa en eller anden Maade ikke kommer med i denne Statistik, at jeg for at faa det Tal, som jeg maatte have frem, naar jeg skulde overveje, om der kunde være Tale om at vedtage dette Lovforslag, maatte regne med 150 000 i Øjeblikket. Saa fremt der regnes med, at Halvdelen af disse opfylder Betingelserne for at faa Hjælp efter dette Lovforslag, og at atter Halvdelen af denne Halvdel er Forsørgere, samt at der gennemsnitlig er 2 Børn, saa vil Udgiften blive for Forsørgere $3\frac{3}{4}$ Mill. Kr., for Ikke-Forsørgere 2 812 000 Kr. og Børnetillæggene 1 875 000 Kr. Den samlede Udgift vilde altsaa — det er selvfølgelig en Beregning, der ikke kan siges at være videnskabelig, men skønmæssigt anslaaet — blive $8\frac{1}{2}$ Mill. Kr., medens Udgiften efter Kommunisternes Forslag i Fjor, saa vidt jeg husker, var ca. 65 Mill. Kr. Jeg maa indrømme, at det er et meget væsentligt Afslag, men

alligevel — idet jeg med Hensyn til dette Forslag om Vinterhjælp som et særligt Forslag efter andre Principper end det af Regeringen fremsatte kan henvise til mine Udtalelser under tidligere Behandlinger — skal jeg tilføje, at jeg ikke ser nogen Mulighed for at komme bort fra det i Socialreformen udbyggede System, saaledes at man, naar man er uden for Forsikringsordningen eller den dertil svarende Pensionsordning, som f. Eks. for Invalide- og Aldersrentenydere, overhovedet uden for de Omraader, hvor de faste Takster gælder, skulde kunne komme bort fra Skønnet over Trangen i det enkelte Tilfælde. Og naar man nu har vedtaget en Lov om offentlig Forsorg og der i denne Lovs § 1, jfr. § 293, Stk. 2, og § 297, Stk. 1 og 2, er den fornødne Lovhjemmel for at afhjælpe den forhaanden-værende Trang, om end ganske vist kun inden for de snævre grundlovsmæssige Rammer, som jeg før nævnte, naar man har vedtaget en saadan Lov, et saadant System, saa kan man ikke vedtage specielle Love, der bryder de deri nedlagte Principper. Man maa svare saaledes, at er der Tilfælde, hvor der ikke ydes den Hjælp, som Kommunerne i Henhold til den gældende Lovgivning har Pligt til at yde, hvor Trang foreligger, saa maa man forhandle med vedkommende Kommune eller, hvis dette ikke fører til noget, forsøge at klage til Overøvrigheden. Anden Mulighed er der ikke.

Endelig skal jeg omtale det tredie Forslag, som blev fremsat af det ærede Medlem Hr. Munch-Petersen, et Forslag, der ogsaa berører Sociallovgivningen, nemlig Spørgsmaalet om Forsørgelse af militære Invalidere og saadannes efterladte i de sønderjyske Landsdele. Til dette vil jeg sige følgende.

Da det af Det kommunistiske Parti fremsatte Forslag til Lov om Ændringer i den sønderjyske Krigsinvalidelov, saaledes som denne er affattet i 1932, er ganske enslydende med det af Partiet i forrige Rigsdagssamling fremsatte Forslag, skal jeg ikke her komme ind paa en nærmere Omtale af Forslagets enkelte Bestemmelser, men kan i saa Henseende henvise til mine Bemærkninger ved Forslagets første Behandling i forrige Samling, hvoraf det fremgik, at jeg maatte anse dette Forslag for præget af Ukendskab til Sociallovgivningen i Almindelighed og den særlige Lovgivning for de sønderjyske Krigsinvaliders Forsørgelse i Særdeleshed, og at Forslaget endvidere er af en saa demagogisk Karakter og dets finansielle Følger saa uberegnelige, at jeg ikke ser nogen Grund til i Aar at genoptage